

Publicerad 2011-07-28 21:21 av Lindalou

repris

En saga

Fullmånen lyser över äng och skog
för att akta sig finns det fog
Vem vet vad som i skuggorna döljer sig?
...om du inte är varsam kan det ta dig...

Du vet att du inte borde men gör det ändå
i bara nattlinnet mot skogens djup du gå
de viskande röster som följer din stig
de skrämmer mer än de tröstar dig.

När gläntan nalkas du stannar upp och ler
i månstrimman en siluett av en man du ser
reslig och stark, han ser åt ditt håll
Vem är han? En ängel, en jävel, ett troll?

Han står vid ett pilträd, vars grenar sträcker sig
upp emot månen och ner emot dig
hans långa hår faller över axlarna ner
när grenarna rör sig du ser att han ler...

Han sträcker sin hand åt ditt håll som en gest
att visa välkommen sin vackra gäst
månens ljus faller i ditt blonda hår
sakta emot mannen du går

Den tilldragande mannen fattar din hand
du känner i hjärtat till mannen ett band
ditt hjärta är lyckligt, din själ gråter
förlorat men hittat varandra åter

Ni älskat varandra sen urminnes tider
du vet vad som väntar vad det lider
när solens strålar åter belyser jorden vår
fäller pilträdet sakta en tår

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lindalou med Poeter.se id #29299 innehar upphovsrätten